

«Եկէք ինձի, բոլոր յոգնած ու բեռնաւորուածներ...»

Մարտէս 11.28

ԲԱՐԻ

Հոկտեմբեր, 2021թ.
N9 (130)

ԼՈՒՐ

Լույս է տեսնում 2009 թ. մայիսից

ԽՂԺԱԼԻ ՎԻԺԱԿ

ՈՎԹԵՐ ԵՆ ԵՐԿԻՆՔ ԳՆԱՑՈՂՆԵՐԸ

ՆԱ ԻՆՁ ԽԱՎԱՐԻՑ ՀԱՆԵՑ

ԱՄՍԱԳԻՐ

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից
Հոկտեմբեր, 2021թ., N9 (130)

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՐ

Պավել Գրիգորյան

Բացվե՞լ է արդյոք քեզ քո խղճալի վիճակը..... 1

Զանիկ Բեշիշյան

Ովքե՞ր են երկինք գնացողները.....5

Կանգ առ, լսիր.....8

Ո՞վ է թագավորը.....8

Հայտնություն-Հարստամալու ցանկություն.....9

Խնայատուփը..... 10

Վճարված՝ մեկ բաժակ կաթով..... 11

Նա ինձ խավարից հանեց..... 12

Մանրապատումներ..... 14- 15

Որտեղ ես դու..... 16

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ թերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լույսն ու ցանկեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները, նվիրատվությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930

ԲԱՅՎԵ՞Ն Է ԱՐԴՅՈՔ ՔԵՉ ՔՈ ԽՂՃԱԼԻ ՎԻՃԱԿԸ

«Ես ալ երբ երկրէ բարձրանամ, ամէնն ալ ինծի պիտի քաշեմ: Այս բանը կը գրուցէր՝ իմացնելով թէ ի՛նչ կերպ մահով պիտի մեռնէր» (Հովհ. 12:32-33):

«Տէրը շատոնցմէ ինծի երկցաւ ըսելով, Քեզ յաւիտեանական սիրով սիրեցի, անոր համար ողորմութեամբ քեզ քաշեցի» (Երեմ. 31:3):

Սիրելիներ, Աստծո Որդին՝ Հիսուս Քրիստոսը՝ թողնելով երկնքի արքայությունը, եկավ ամբողջ աշխարհի մարդկանց մեղքերի թողության համար խաչվելու: Տիեզերքի Արարչին երկրի վրա ծնվելու տեղ չկար և նա ծնվեց մսուրում: Նա ուզում է, որ բոլոր մարդիկ փրկվեն ու ճշմարտությունը ճանաչելու գան ու ասաց. «Ես ալ երբ երկրէ բարձրանամ, ամէնն ալ ինչի պիտի քաշեմ» (Հովհ. 12:32):

Բ Կորնթացիս 8:9-ում ասվում է. «Քանզի դուք գիտէք մէր Տէր Յիսուս Քրիստոսի շնորհքը, թէ ինք չեզի համար աղքատ եղաւ՝ ան որ հարուստ էր, որպէս զի դուք անոր աղքատանալովը հարստանաք»: Եթէ մենք չենք հասկանում Նրա աղքատանալու նպատակը, միթէ մենք կհարստանանք Նրանով: Իհարկէ այստեղ խոսքը նյութական հարստանալու համար չէ:

Չարմանալի է, որ աշակերտները երբ տարի քայլեցին Տիրոջ հետ, լսեցին Նրա խոսքերը, մկրտություն արեցին, հրաշքներ գործեցին, մաս-

նակից եղան Նրա կատարած բժշկություններին, ականատեսը եղան և՛ Նրա խաչելությանը, և՛ Նրա հարությանը: Իսկ երբ հարությունից հետո երևաց աշակերտներին: «...երբ սեղան նստած էին, ու երեսնին զարկաւ իրենց անհավատութիւնը և սիրտերնուն կարծրութիւնը, վասն զի որոնց որ ինք երկցաւ մեռելներէն յարութիւն առած՝ իրենք չհաւատացին» (Մարկ. 16:14): Բայց այն ավագակը, ով սկզբում բոլորի նման անարգում ու հայիոյում էր Տրիոջը, ընդամենը վեց ժամվա ընթացքում խաչի վրա գամված արնաշաղախ ու

Յուդեական, 2021թ., ՓԳ (130)

ծեծված անձնավորության մեջ տեսավ երկնային Թագավորին, չնայած այն բանին, որ նրանք երկուսն էլ մահվան շուքի ձորի մեջ էին գտնվում: «*Եւ ըսաւ Յիսուսի, Տէր, յիշէ զիս, երբ քու թագաւորութիւնովդ գաս*» (Լուկ. 23:42):

Սիրելիներ, մեզանից շատ շատերը երկար տարիներ գալիս են Աստծո տուն, սակայն չեն հասկանում, թե ով է Հիսուսը, որովհետև նրանք խաչի ճանապարհը չեն սիրում, չեն ուզում իրենց «ես»-ը ու իրենց փառքը թողնել:

Տեսեք, Իսրայելի ժողովուրդը տանջվում էր՝ Եգիպտոսում աղյուսներ

սարքելով: Մովսեսը եկավ և այդ ժողովրդին Աստծո կամքով Եգիպտոսից դուրս հանեց: Նրանք տեսան ամալի սյունը, կրակի սյունը, տեսան, որ իրենց հագուստներն ու իրենց կոշիկներն իրենց հետ մեծանում են ու չեն մաշվում: Բացի այդ նրանց ճանապարհը ուղեկցվում էր մեծ հրաշքներով, բայց ինչու այդ մարդիկ չհավատացին: Սիրելիներ, հիմա էլ բազում հավատացյալներ կան, որ անհավատության մեջ են ապրում,

քանի որ համոզված են, որ Աստված նրանց աշխարհից դուրս է բերել մեռցնելու համար: Ինչպես ասվում է Ելից 14:11-ում. «*Եւ ըսին Մովսէսի, Եգիպտոսի մէջ գերեզմաններ չըլլալո՞ւն համար մեզ անապարին մէջ մեռնելու քերիք. ի՞նչ է այս մեզի ըրածդ որ մեզ Եգիպտոսէ հանեցիր*»:

Տեսեք, եթե Մովսեսը մնար Եգիպտոսում, ապա վերջում նա թագավոր էր դառնալու, իսկ նրանք ստրուկ ծնվել էին ստրուկ էլ պիտի մեռնեին: Սիրելիներ ինչպես եղավ, որ. «*Հաւարքով Մովսէս, երբ մեծացաւ, չընդունեց Փարաւոնի աղջկան որդի ըսուիլ. Բանգի աւելի աղէկ սեպեց Աստուծոյ ժողովուրդին հետ չարչարուիլ, քան թէ մեղքին ժամանակաւոր զուարճութիւնը վայելել. Եւ աւելի մեծ հարստութիւն սեպեց Բրիսպոսի նախարարինքը՝ քան թէ Եգիպտոսի գանձերը. վասն զի դիրելով կը սպասէր վարձքի հատուցումին. Հաւարքով Եգիպտոսը թողուց, ու չվախցաւ թագաւորին բարկութենէն. վասն զի համբերեց՝ որպէս թէ Անտեսանելին կը տեսներ*» (Եբր. 11:24-27):

Ինչպես է, որ Մովսեսի ու հրեաների հավատքները հիմնավորապես տարբերվում են... իրարից: Պատճառը սա է՝ նրանք հավատք չունեին: Հին Ուխտի «...բոլոր սուրբերը հավարքով մեռան՝ խոսքումունքները չառած, հապա հեռուէն տեսան զանոնք ու ողջունեցին, և խոստովանեցան թէ իրենք օրարներ ու պանդուխտներ են երկրի վրայ» (Եբր. 11:13): Նաև կար-

դում ենք Աբրահամի մասին. «Ձեր հայրը Աբրահամ ցանկացաւ իմ օրս տեսնել, ու տեսաւ և ուրախացաւ» (Հովհ. 8:56): Եթե հավատացյալին Քրիստոսի խաչելությունը չբացվի, ապա նա դատարկ կմնա, և նրա աչքը միշտ հետ է նայելու դեպի «Եգիպտոս»: Նա չի հավատա, որ Աստծո հետ երկնային ու հավիտենական կյանք, հավիտենական փառք ու ուրախություն կա, որովհետև նրան խաչի խորհուրդը բացված չէ: Քեզ համար մարդ կամ հրեշտակ չի խաչվել, քեզ համար խաչվել է տիեզերքի Արարիչը՝ Ալֆան և Օմեգան՝ հավիտյանս հավիտենից կենդանի եղողը: Եթե Պողոս առաքյալին չբացվեր իր մեղքի բնությունը, նա չէր կարողանա հասկանալ խաչի խորհուրդը: Այդ պատճառով էր նա գոհություն էր հայտնում Աստծուն Հիսուսի անունով, որովհետև հասկացել էր, թե ինչ է կատարվել Հիսուսի խաչելության միջոցով: Նա անցել էր այդ ճամփան, երբ ասում էր. «Քրիստոսի հետ խաչը ելայ. և ալ կենդանի եմ ոչ թէ ես, հապա Քրիստոս կենդանի է իմ մէջս. բայց ես որ հիմա մարմնովս կ'ապրիմ՝ Աստուծոյ Որդւոյն հաւատքովը կ'ապրիմ, որ զիս սիրեց ու իր անձը ինծի համար մատնեց» (Գաղ. 2:19-20):

Եթե խաչը մեզ բացված չի, մենք երկինք չենք գնա: Ինչպես ստացվեց, ինչ կատարվեց, որ այն ավագակր հասկացավ Քրիստոսի խաչելության հրաշքը: Նա այդ ժամանակ գտնվում էր մահվան շուքի ձորում, դարձել էր

խեղճ ու անգոր մի մարդ: «Մահուան լարերը զիս պատեցին, Ու գերեզմանին վիշտերը զիս գրան. Նեղութիւն ու տրտմութիւն գրայ: Բայց ես Տէրոջը անունը կանչեցի, Կ'աղաչեմ, ով Տէր, փրկէ իմ անձս» (Սաղմ. 116:3-4): Այդ վիճակում էր ավագակր:

Եթե ուզում ես փրկվել, ապա պետք է հասկանաս քո խղճալի վիճակը: Պողոս առաքյալի նման անճանաչողությունն անգամ աղաղակեց. «Ինչ խղճալի մարդ եմ ես» (Հռոմ. 7:24)

Հովսեփը տանջանքների ու տառապանքների միջով անցավ, մինչև որ հասկացավ, որ երազների մեկնությունը Աստված պիտի տա: Այսպիսի վիճակների համար է գրված, որ կարողություն չունեցողին շատ գործություն հասցնողը Տերն է: Ամենախեղճ մարդիկ հոգնած և բեռնավորվածներն են, դրա համար էլ Տերն ասում է. «Եկեք ինծի բոլոր հոգնած և բեռնավորումներ և ես ձեզ պիտի հանգչեցնեմ» (Մատթ. 11:28):

Մի հարուստ մարդ կար, որն այս աշխարհի բարիքներից ոչնչի կարիքը չուներ: Բայց նա ցածրացավ, փոքրացավ և երեխայի նման ծառը բարձրացավ, որ Հիսուսին տեսնի, որովհետև հոգնել էր իր մեղքերի բեռից և ուզում էր Հիսուսին տեսնել, քանի որ լսել էր, որ Հիսուսն Աստծո թագավորությունից է խոսում և նոր կյանքի մասին է պատմում: Ահա թե ինչն էր դրդել Չաբեոսին իր անունն ու փառքը վայր դնել ու բարձրանալ ժանտաբզենին: Երբ Տերը հասավ Չաբեոսին,

Քովբեմբեթ, 2021թ., Օկտ (130)

ասեց. «...Չաքեոս, շուր ըրէ, արկէ վար իջիր, վասն զի պէտք է ինծի այսօր քու տունդ կենալ: Եւ արտորալով վար իջաւ, և ուրախութեամբ ընդունեց զանհկա» (Դուկ. 19:5-6):

Տերը զնաց նրա տուն, թեպետ դրանից առաջ ասել էր, որ ավելի հեշտ է ուղտը ասեղի ծակով անցնի, քան հարուստը երկնքի արքայությունը մտնի: Բայց Չաքեոսը նոր կյանք ստանալու այնպիսի փափագով էր եկել, որ ստացավ այն և էլ ավելին, ու այդ ուրախությունից նա հոժարակամ իր ունեցվածքի կեսը խոստացավ աղքատներին տալ, իսկ ում զրկել էր, չորեքպատիկը հատուցել:

Այսօր մարդիկ ինչից ասես հոգնում են, բայց իրենց մեղքի բնությունից չեն հոգնում: Մարդը պետք է հասկանա, որ այս կյանքը մահվան ու տանջանքի

կյանք է, այլապես նա Քրիստոսին չի գնա: Հիսուսը Սուրբ Հոգով մկրտել է քեզ և ուզում է ապրել քո հոգու մեջ:

Այսօր Սուրբ Հոգին շատերի մեջ հյուրի կարգավիճակում է, և նրանք տեղ չեն տալիս Սուրբ Հոգուն, տրտմեցնում ու մարում են:

Ուրեմն ինչ բացեց Աստված խաչի վրայի ավազակին: Ավազակը հասկացավ, որ եթե այս պահին Աստված ինձ դժոխք ուղարկի, Նա արդար կլինի: Նա հանդիմանեց մյուս ավազակին և ասաց. «...միթե դու Աստծուց չես վախենում ... քանզի տեսա մեր ըրածներուն արժանատի հայրուցունը կ'առնենք. բայց տեսիկա գէշ բան մը չըրաւ: Եւ ըսաւ Յիսուսի, Տէր, յիշէ զիս, երբ քու թագաւորութիւնովդ գաս: Յիսուս ալ ըսաւ անոր, Եղմարիտ կ'ըսէմ քեզի, Դուն այսօր ինծի հետդ դրախտին մէջ պիտի ըլլաս» (Դուկ. 23:41-43): Ավազակը հավատաց ու վստահեց Հիսուսին: Երբ ավազակն ընդունեց իր կրած պատժի արժանիությունը, հոգու աչքերը բացվեցին և նա տեսավ այդ արնաշաղախ անձնավորության մեջ երկնքի Թագավորին:

Պավել Գրիգորյան

Աշխարհի գիտությունը սիրելու համար նախ պետք է հասկանալ, ապա նոր հետո սիրել, իսկ Աստվածայինը՝ պետք է սիրել, որպեսզի հասկանալ:

Բլեզ Պասկալ

ՈՎՔԵՐ ԵՆ ԵՐԿԻՆՔ ԳՆԱՅՈՂՆԵՐԸ

Միրելի՛ ընթերցողներ, աշխարհը այնպես է ապրում, որ ոնց որ Աստված չկա, հավատացյալներն էլ այնպես են ապրում, որ կարծես թե չեն էլ սպասում Տեր Հիսուսի երկրորդ գալստյանը: Բայց շատ շուտով դա լինելու է, շատ շուտով Տերը պիտի հայտնվի ամպերից այն կողմ և Սուրբ Հոգին հարս եկեղեցին կհափշտակի երկինք, այնտեղ կհանդիպենք մեր Փրկչին՝ Հիսուս Քրիստոսին, և հավիտյան Իր հետ կլինենք: Ովքե՞ր են երկինք գնացողները, դա ու՞մ է վերաբերում: Աստծո փրկության գործը, հենց Աստծուց էլ սկսվում է: «Ձիս քաշէ, քու ետևէդ պիտի վազենք...» (Երգ 1.4): Այսինքն մեղավորի առաջին քայլը սկսվում է Աստծո քայլից դեպի մեղավորը, մարդուն Աստված է քաշում Իրեն:

«Եկէք ինձի, բոլոր յոզնած ու քեռնատրուածներ, և ես ձեզ պիտի հանգչեցնեմ» (Մատթ. 11.28): Ով որ այս կյանքից հոգնել է, ձանձրացել է, էլ չի կարողանում նույն ձևով ապրել:

Տերը կանչում է Իր մոտ, որ հանգիստ տա: Աստված մարդուն սիրում է ձրի և ոչինչ չի պահանջում նրա փրկության դիմաց: «Անոնց ապստամբութիւնը պիտի բժշկեմ, զանոնք չրիապէս պիտի սիրեմ...» (Ովս. 14.4):

Միրելիներ, քիչ առաջ ընթերցեցինք Երգ Երգոց 1:4 համարը: Երգ Երգոց գիրքը Սողոմոնի և Սուլամիթի սիրային երգն է, որը փոխաբերական իմաստով վերաբերում է մեր Տեր Քրիստոսին և հարս եկեղեցուն: Համարում նշվում է որ. «Ձիս քաշէ...», այստեղ խոսքը եզակի թվով է, վերբերում է մի հոգու, բայց շարունակության մեջ խոսքը հոգնակի թվով է. «...քու ետևէդ պիտի վազենք...»: Ինչպես հասկանանք այս խոսքը: Կարդանք Երգ Երգոցից մի ուրիշ համար. «Թագուհիները վաթսուն, ու հարմերը ութսուն, եւ օրհորդները անթիւ են: Իմ աղանիս, իմ կատարեալս մէկ է, իր մօրը մէկ հայրիկը, զինք ծնանողին ընտրեալն է, զանիկա աղջիկները տեսան, ու անոր՝ Երանի՝

Թողեմքեք, 2021թ., ՁԳ (130)

ըսին. *թագուհիներ ու հարճերն ալ, եւ զանհկա գովեցին»* (Երգ 6.8-9): Այս համարում թվարկվում է, թէ վագողներն ինչ շատ են, բայց մեկն է, որ իր սերը տալիս է թագավորին: Դավերաբերում է հենց ընտրվածին, միամորին, այսինքն հարս եկեղեցուն:

Այս համարը (Երգ Երգոց 6.8-9) պարզ հասկանալու համար Եսթերի գրքից նայենք մի դրվագ: Եթովպիայից մինչև Հնդկաստան շատ մեծ տարածություն էր, թագավորում էր Ասուրես թագավորը: Ասուրես թագավորը իր իշխանների համար հարյուր ութսուն օր մեծ խնջույք է անում: Յոթներորդ օրը հրամայում է, որ թագուհին՝ Վաշթին, գա, որպեսզի նրան ցույց տա իշխաններին, որովհետև տեսքով գեղեցիկ էր: Բայց Վաշթին մերժում է և չի հնազանդվում թագավորի խոսքին: Թագավորը նեղվում է, որ այդ իշխանների առջև իրեն հաշվի չառավ: Խորհրդականները թագավորին խորհուրդ են տալիս, որ եթե նրա թագավորության կանայք լսեն այս դեպքի մասին, ապա իրենք էլ կսկսեն իրենց ամուսիններին չհնազանդվել: Թագավորին խորհուրդ են տալիս, որ Վաշթիի թագուհիությունը տրվի իրենից մեկ ուրիշ լավին: Թագավորին հաճելի է լինում այս խորհուրդը և հրաման է արձակում, որ բոլոր գավառներում, ինչքան գեղեցկադեմ կույս աղջիկներ կան, բոլորին հավաքեն թագավորական պալատ, որպեսզի ընտրվի նոր թագուհին:

Մի աղջիկ կար Եսթեր անունով, նա

նույնպես մասնակցեց այդ մրցույթին: Ամեն մի աղջկան տրվում էր մաքրությանների պիտույքներ, որպեսզի մաքրվելուց հետո ներկայանար թագավորին: Եթե աղջիկը հաճելի լիներ թագավորին, ապա նա թագուհի կդառնար Վաշթիի փոխարեն: Այդ մաքրվելու պիտույքները, աղջիկներին տալիս էր թագավորի ներքինին՝ Հեգեին: Երբ հերթը հասավ Եսթերին, նա ուրիշ ոչինչ չպահանջեց, բացի նրանից, ինչ որ Հեգեին տվել էր իրեն: *«Եւ թագաւորին քով երթալու կարգը Մուրթբէի հօրեղբօրը Արիքելի աղջկանը Եսթերի գալով, (գոր Մուրթբէ իրեն աղջիկ ըրեր էր,) անհկա կիներու պահապանը եղող թագաւորին Հեգէ ներքինիին ըսածէն զար ուրիշ բան չխնդրեց, ու Եսթերը բոլոր զինք տեսնողներուն առջև շնորհք գրաւ. Եւ թագաւորը Եսթերը ամէն կիներէն ավելի սիրեց, ու անհկա անոր առջև ամէն աղջիկներէն ավելի սէր ու շնորհք գրաւ. և թագաւորական թագը անոր գլուխը դրաւ, ու զանհկա Վաշթիի տեղ թագուհի ըրաւ»* (Եսթ. 2.15,17): Այստեղ կա ավետարանի խորհուրդը, Հեգեին գիտեր թագավորի նախասիրությունները, նա գիտեր, թե ինչպես պետք է պատրաստվեին այդ աղջիկները, որպեսզի թագավորին հաճելի լինեին: Այսինքն ստացվում է, որ Եսթերի թագավորին հաճելի լինելը, գալիս էր թագավորից: Սա համեմատվում է մարդու փրկության հետ, որ մարդու փրկությունը գործերով չի, այլ Սուրբ Հոգու շնորհած ավետարանի

միջոցով: Հեգեհի խորհուրդը, նույն Սուրբ Հոգու խորհուրդն է, Սուրբ Հոգին մեզ բացում է, որ ավետարանը բավական է մեզ փրկվելու համար:

«*Խնդանք և ուրախանանք ու փառք փանք անոր, քանզի Գառնուկին հարսնիքը հասաւ, ու անոր կինը ինքզինք պատրասարեց: Եւ իրեն քրունեցաւ որ մարտիր ու լուսափայլ բեհեզ հագնի, (քանզի այն բեհեզը սուրբերուն յարդարութիւնն է)*» (Հայր. 19.7-8): Կարելի է ասել, որ Եսթերին տրվեց այդ սպիտակ բեհեզը: Այսօր էլ Սուրբ Հոգու ձեռով տրվում է Աստծո

արդարությունը, միայն մնում է, որ մարդը հավատա, որ այդ արդարությունը չի կարող վաստակել, այլ այն տրվում է Աստծուց:

Ինչ վերաբերում է Վաշթի թագուհուն, իմ կարծիքով դա Իսրայելի խորհուրդն ունի, որ Աստված ընտրել էր Իսրայել ժողովրդին, որպեսզի նրա

միջոցով Իր փառքը հայտնեն ամբողջ աշխարհին, բայց քանի որ Իսրայելը հնազանդ չեղավ Տիրոջը, Աստված մերժեց նրան, և Նոր կտակարանում արդեն ոչ թե Իսրայելն է, այլ հարս եկեղեցին է, որի մեջ մտնում են բոլոր ազգերից, ցեղերից և լեզուներից վերստին ծնված Աստծո զավակները:

Ինչ վերաբերում է մնացած աղջիկներին՝ մրցույթի մյուս մասնակիցներին, քիչ առաջ կարդացինք, որ «*Ձիս քաշէ, քու ետեւէդ պիտի վազենք...*», բոլորն էլ եկել էին հաճո լինելու թագավորին, բայց միայն մեկը՝ Եսթերը հաճո եղավ թագավորին, որի գլխին դրվեց թագավորական թագը:

Այսօր մենք նայում ենք և տեսնում ենք, որ երկրի վրա կան տարբեր կրոնական ուղղություններ, բոլորին թվում է, որ միայն իրենք են փրկվելու և երկինք գնալու, բայց երկինք գնալու են միայն վերստին ծնված Աստծո զավակները, որոնք անկեղծ սիրում են Աստծուն և ապրում Նրա հետ:

Ավետարանի հավատքը տարբերվում է կրոնական ուղղություններից նրանով, որ կրոնական ուղղությունները ինչ-որ համակարգ են ներկայացնում, որով ասում են՝ ինչ-որ բաներ պետք է անել, որ փրկվել: Բայց ավետարանը ուրիշ բան է սովորեցնում: Ըստ ավետարանի՝ մարդը փրկվելու համար, ոչ մի գործ չպետք է անի, այլ պետք է հավատա Աստծուն ու ապրի Նրա հետ: Սիրելիներ սա չի նշանակում որ հավատացյալը բարի գործ չպետք է անի: Այո հավատացյալը

Յուդեոֆեթի, 2021թ., ՁԳ (130)

պետք է բարի գործ անի.բայց ոչ թե փրկվելու համար, այլ նրա համար որ սիրում է Հիսուսին և ուզում է կատարել Նրա կամքը: Ենթադրելով իր կյանքի երեք հարյուր տարիները ապրեց Աստծո հետ, և Աստված էլ նրան տեղափոխեց Իր մոտ: Նույն ձևով էլ հիմա, ով երկրի վրա ապրում է Աստծո հետ, Աստված նրան է տեղափոխելու երկինք:

Հափշտակությունը լինելու է այսպես. Պատկերացնենք, մագնիսը մոտեցնենք փայտե իրերին, այն ոչինչ չի քաշի դեպի իրեն, բայց եթե մագնիսը մոտեցնենք երկաթին, ապա

երկաթը կձգի դեպի իրեն: Նույն ձևով էլ Սուրբ Հոգին երկինք է տանելու այն մարդկանց, ում մեջ կա Քրիստոս կյանքը:

Ուրեմն ապաշխարե՛ք և հավատացե՛ք ավետարանին, որ դուք էլ մասնակցեք այդ երանելի վիճակին, հափշտակության օրը: «...*ժամանակը լրացած է, և Աստվածը բազադրուք-ինը մօտեցած է. ապաշխարեցե՛ք ու աւերարանին հաւարացե՛ք*» (Մարկ. 1:15):

Ջանիկ եղբայր, ք.Արովյան

ԿԱ՛ՆԳ ԱՌ, ԼՍԻ՛Ր

Հանքափլուզման հետևանքով երկու հանքափոր մնում են հանքում: Նրանք հուսահատ այս ու այն կողմ են զարնվում, գոռում են, փորձում ելք գտնել, բայց ապարդյուն: Վերջապես նրանցից մեկն առաջարկում է. «Կա՛նգ առ, դադարի՛ր ու հանգստացի՛ր: Արի աղոթենք, մաքրես հավաքենք ու լսենք, թե արդյոք որևէ փողից օդի հոսանք չկա՞»: Ընկերը լսում է նրան, աղոթում են, հանգստանում և ահա լույսն է մեջ լսում են, որ առջևում թեթև օդի հոսանք է լսվում: «Ուրեմն այնպեղ ելք կա»: Նրանք գնում են այդ ուղղությամբ, գտնում օդի հոսանքի աղբյուրն ու շուրջով ազարվում փլուզման գերությունից:

Այդպես էլ իմ ու ձեր կյանքն է, ինչքան էլ ուզում է դժարություններ ու փորձություններ հանդիպեն, չարժե հուսալքվել: Պետք է կանգնել, աղոթել, կենտրոնանալ և հասկանալ, թե մեզ ուր է կանչում Աստծո Հոգին: Նա մեզ ցանցում է այնպեղ ուր կա փրկություն, ուր Երկնային Արքայությունը մեզ խոստանում է անսպասելի, բայց իրական խոստացյալ երկիրը, ուր մենք՝ բոլորս, Նրա Սուրբ Հոգու զորությամբ, կոչվում ենք Աստծո որդիներ:

Վարդապետ Ալեքսեյ Մեն

Ո՞Վ Է ԹԱԳԱՎՈՐԸ

Մի օր Ֆրիդրիխ Մեծ թագավորը անցնում էր Բեռլինի փողոցներով: Նա ընդհարվեց մի ծերունու հետ, ով տեղաշարժվում էր շոշափելով, քանի որ համարյա ոչինչ չէր տեսնում: Միապետը ներեղություն խնդրեց ծերունուց, ապա հետաքրքրությունից դրդված հարցեց.

-Դու ո՞վ ես:

-Ես թագավոր եմ,- պատասխանեց ծերունին:

-Թագավո՞ր - զարմացած հարցրեց միապետը, - և ո՞ւմ վրա ես իշխում դու:

-Ինքս իմ վրա,- հպարտորեն պատասխանեց ծերունին:

Եթե Հիսուսի կողմից ազատագրված մարդու Հոգին թագավորում է մարմնի վրա, ապա մարդն իսկապես թագավորում է ինքն իր վրա և մեղքը չի կարող մարդու վրա իշխանություն ունենալ:

ՀԱՅՏՆՈՒԹՅՈՒՆ - ՀԱՐՍՏԱՆԱԼՈՒ ՑԱՆԿՈՒԹՅՈՒՆ

Միտք

Մենք այս համարների օգնությամբ կարող ենք հասկանալ, որ հարքստությունը կամ հարուստ լինելը չէ խնդիրը, այլ հարուստ լինելու ցանկությունը. «Բայց անոնք որ հարստանալ կ'ուզեն, կ'իյնան փորձութեան ու որոգայթի և շար յիմարական ու վնասակար ցանկություններու մէջ, որոնք սատակումի ու կորուստի մէջ կ'ընկղմեն մարդիկ» (Ա Տիմ. 6:9):

«Քու դրացիիդ փանը մի ցանկար» (Ել. 20:17):

«Բարքերնիդ արծաթասէր չըլլայ» (Եբր. 13:5):

«Վասն զի ամէն չարութիւններուն արմարը արծաթասիրութիւնն է. որու մէկ քանիները անչնայուր ըլլալով՝ հաւարքէն մոլորեցան, ու ինքզինքնին շար ցանքով խոցեցին» (Ա Տիմ. 6:10):

«Եւ զայս գիրցիր որ վերջին օրերը չար ժամանակներ պիտի գան. Վասն զի մարդիկ պիտի ըլլան անչնասէր, արծաթասէր, ամբարտաւան, հպարտ, հայիոյիչ, ծնողներու անհնազանդ, ապերախտ, անսուրբ» (Բ Տիմ. 3:1-2):

Տիրոջ խոսքը հարուստներին.

«Բարիք գործեն, բարի գործերով

հարստանան, առատաշէն, և ուրիշին պիտոյքներուն հաղորդ ըլլան. Բարի հիմ գանձեն անձերնուն հանդերձեալին համար, որպէս զի յաւիտենական կեանքը ձեռք ձգեն» (Ա Տիմ. 6:18-19):

Վերլուծենք այս համարը.

ա) չհպարտանալ հարստությամբ

բ) հույս չդնել հարստության վրա (Սաղմ. 62:10)

գ) բարիք գործել

դ) բարի գործերով հարստանալ (Գաղ. 6:9; Բ Թես. 3:13)

ե) առատաձեռն լինել (Բ Կոր. 9:6)

զ) ուրիշի կարիքին հաղորդ լինել

է) բարի հիմ գանձեն անձերնուն:

Հարուստ հավատացյալների օրինակները, իհարկե, շատ են, բայց կանդ-րադառնանք դրանցից մի քանիսին:

Միտք

Իսահակը հարստանալու ցանկություն չուներ: Նա իր այգում ցանել էր իր ընտանիքի համար, բայց մենք տեսնում ենք 100% արդյունք. «Եւ Իսահակ այն երկրին մէջ ցանեց, ու այն փարին հարիւրապարիկը արդիւնք քաղեց. և Տէրը օրհնեց զանիկա: Ու մարդը բարձրացաւ ու երթալով

Քննարկե՛ք, 2021թ., ՁԿ (130)

մեծցաւ. այնպէս որ խիստ մեծ եղաւ»:
(Ծննդ. 26:12-13):

Ավետարանից սկսած մենք հանդիպում ենք կայացած և ապահովված մարդկանց, ովքեր պիտանի են եղել Տիրոջը (եկեղեցուն):

Եկեղեցին նրանց օգնում է, այլ ոչ դադարեցնում: «Ու եղաւ որ անկէ ալ ինք քաղաքէ քաղաք ու գեղէ գեղ պտտելով՝ կը քարոզէր, և Աստուծոյ քաճաւորութիւնը կ'աւելարարէր, ու տասուերկուրը իրեն հետ էր. Նաև քանի մը կիներ՝ որոնք չար ոգիներէ ու հիւսանդութիւններէ բժշկուեր էին. Մարիամ որ Մաղդաղենացի կ'ըսուէր, ուրկէ եօթը դէ ելեր էր, Եւ Յովհաննա, Հէրովոդէսի տանը վերակացուն Բուզայի կինը, ու Շուշան և շատ ուրիշներ, որոնք իրենց ստացուածքովը անոր ծառայութիւն կ'ընէին» (Ղուկ. 8:1-3):

«Ու երբ իրիկուն եղաւ, Արիմաթիայէ հարուստ մարդ մը եկաւ, որուն անունը Յովսէփ էր, որ ինքն ալ Յիսուսի աշակերտ էր: Ասիկա Պիղատոսի քով երթալով՝ Յիսուսի մարմինը խնդրեց. այն ատեն Պիղատոս հրաման ըրաւ որ մարմինը տրուի: Եւ Յովսէփ մարմինը առաւ, մաքուր կտաւով պարեց: Ու դրաւ իր նոր գերեզմանին մէջ՝ զոր քարէ փորած

էր. և գերեզմանին դուռը մեծ քար մը զլորելով գնաց» (Մատթ. 27:57-60):

«Նիկողեմնոս ալ եկաւ, (որ առաջունէ գիշերով Յիսուսի եկեր էր.) ու քերաւ հարիւր լիտրի չափ զմուռսի ու հալուէի խառնուրդ մը» (Հովհ. 19:39):

«Եւ Յովսէս, որ առաքեալներէն Բառնաբաս մականուանեցաւ, (որ կը քարգմանուի Միսիթարութեան որդի,) Ղևրացի, ծնունդով Կիպրացի, Ագարակ մը ունենալով, ծախեց ու սրակը քերաւ՝ առաքեալներուն ոտքը դրաւ» (Գործք. 4:36-37): «Պօղոս, Յիսուս Քրիստոսի կապեալը, և Տիմոթէոս եղբայրը, Փիլիմոնի, մեր սիրելիին ու գործակցին... Քանզի շատ ուրախութիւն և միսիթարութիւն ունինք քու սիրոյդ վրայ, որ սուրբերուն սիրտերը քեզմով հանգստացած են, եղբայր: Ասկէ զատ ինծի բնակարան մըն ալ պատրաստէ, վասն զի կը յուսամ թէ ձեր աղօթքներուն միջոցաւ ձեզի պիտի շնորհուիմ» (Փիլ. 1:1;7;22):

«Քանզի Աստուած աննիրաւ չէ, որ ձեր գործը մոռնայ, ու այն սէրը զոր իր անուանը համար ցուցուցիք, որ սուրբերուն ծառայեցիք ու կը ծառայէք» (Եբր. 6:10): ԱՄԵՆ

ԽՆԱՅԱՏՈՒՓԸ

-Ապրել սովորէք, - ասում էր կապե խնայարուիք տան մյուս կահկարասիներին: Օրինակ վերցրէք ինձանից, տեսնո՞ւմ եք, ես գրավում եմ ամենալավ տեղը, ոչինչ չեմ անում, սակայն դրամներն անընդհար գնազնում են... Եվ ինչքան էլ դրամ գցեին խնայարուի մեջ, միևնույն է, նրան քիչ էր թվում:

Մի օր էլ անպես սրացվեց, որ այլևս տեղ չկար խնայարուի մեջ և նա խիստ հուզվեց, որ դրամներն այժմ ուրիշի բաժին կդառնան: Սակայն խնայարուի տերը բոլորովին այլ կարծիքի էր: Նա վերրեց մտրճն ու... Մի վայրկյանում խնայարուի գրկվեց և դրամներից և երևելի տեղից... նրանից միայն փշրված խեցու կտորներ մնացին:

Ընթերցող, խորհուրդը հասկացա՞ր:

Վճարված՝ մեկ բաժակ կարով

Մի օր մի աղքատ տղա, որը, դռնից դուռ գնալով, ապրանքներ էր վաճառում, որպեսզի կարողանար դպրոցի համար վճարել, նկատեց, որ իր մոտ շատ չնչին գումար է մնացել (ամեր. 10 ցենտի արժողությամբ արծաթադրամ), իսկ ինքը սոված էր։ Նա որոշեց կերակուր խնդրել հարևան տնից, սակայն արհուրյունը կորցրեց, երբ դուռը մի գեղեցիկ, երիտասարդ կին բացեց։ Կերակուրի փոխարեն նա խմելու ջուր խնդրեց։ Նա քաղցած էր երևում, և կինը դա հասկացավ, ուստի մի մեծ բաժակ կաթ բերեց նրան։ Նա շատ դանդաղ խմեց այն, իսկ հետո հարցրեց. «Ինչքա՞ն էմ ձեզ պարտական»։

«Դուք ինձ ոչինչ պարտական չեք, - պատասխանեց կինը, Մայրս մեզ

սովորեցրել է երբեք վարձատրություն չընդունել բարության դիմաց»։

Նա ասաց. «Այդ դեպքում ես սրբտանց շնորհակալություն եմ հայտնում ձեզ»։

Հեռանալով այդ տնից՝ Հովարդ Քելլին ոչ միայն ֆիզիկապես էր իրեն ավելի ուժեղ զգում, այլ ուժեղ էր նաև նրա հավատը Աստծու և մարդու հանդեպ։ Նա պատրաստ էր հրաժարվել և թողնել այդ աշխատանքը։

Շատ տարիներ անց այդ նույն երիտասարդ կինը ծանր հիվանդացավ։ Տեղի բժիշկները շփոթված էին։ Վերջապես նրանք նրան ուղարկեցին մեծ քաղաք, որտեղ մասնագետներ կանչեցին՝ ուսումնասիրելու նրա հազվագյուտ հիվանդությունը։

Բժիշկ Հովարդ Քելլին կանչվեց խորհրդակցության։ Երբ նա լսեց այն քաղաքի անունը, որտեղից կինն էր եկել, նրա աչքերը մի տարօրինակ լույսով լցվեցին։

Նա անմիջապես վեր կացավ և հիվանդանոցի սրահով նրա սենյակ իջավ։

Իր բժշկական զգեստը հագած՝ նա մտավ կնոջը տեսակցելու։ Նա միանգամից ճանաչեց նրան։

Նա վերադարձավ խորհրդակցական սենյակ՝ վճռելով անել առավելագույնը՝ նրա կյանքը փրկելու

Յուզենթեթ, 2021թ., 219 (130)

համար: Այդ օրվանից նա հատուկ ուշադրություն էր դարձնում կնոջ գործին:

Երկար պայքարից հետո պատերազմը հաղթանակով ավարտվեց:

Բժիշկ Քելլին խնդրեց բիզնես գրասենյակից վերջնական հաշիվը փոխանցել իրեն հաստատման համար: Նա նայեց դրան, ապա եզրին ինչ-որ բան գրեց, և հաշիվը կնոջ սենյակ ուղարկվեց: Կինը վախենում էր բացել այն, քանի որ համոզված էր, որ իր կյանքի մնացած մասը կպահանջվեր այդ ամենը վճարելու համար: Վերջապես նա նայեց, և հաշվի կողքին ինչ-որ բան գրավեց նրա ուշադրությունը: Նա կարդաց այս

բառերը. «Ամբողջությամբ վճարված է մեկ բաժակ կաթով»:

(Ստորագրված է) Բժիշկ Հովարդ Քելլի: Ուրախության արցունքները ողողեցին նրա աչքերը, երբ նրա ուրախ սիրտն աղոթում էր. «Շնորհակալ եմ, Աստված, որ քո սերը լայնորեն տարածվել է մարդկային սրտերի և ձեռքերի միջոցով: Այո՛, սիրելիներ, անպայման մեզ կվերադա՞ռնա այն, ինչ մենք տվել ենք սրտանց՝ առանց մտածելու վերադարձի մասին, այն էլ առատությամբ: Ինչպես ասվում է. «Քու հացդ ջուրերու երեսին վրա չգէ, Վասն զի շատ օրերէն ետքը զանհկա պիտի գտնես» (Ժող. 11:1)

ՆԱ ԻՆՉ ԽԱՎԱՐԻՑ ՀԱՆԵՑ

Ավետարանչական հավաքույթից հետո քարոզիչին մոտեցավ մի երիտասարդ.

- Ես ցանկանում եմ ձեզ հետ խոսել:

- Շատ լավ, - ասաց քարոզիչը, - բանն ինչում է:

- Ես սկեպտիկ եմ, այսինքն ես ոչնչի չեմ հավատում:

- Աշխարհում շատ սկեպտիկներ կան, - նկատեց քարոզիչը, - նրանց հետ հեշտ չէ խոսել և ինչ-որ բանով օգնել: Դուք անձամբ ի՞նչ եք ցանկանում իմանալ:

- Ես ձեզ կխնդրեի փորձել ինձ ապացուցել, որ Քրիստոսը գոյություն

ունի:

- Դա ձեր ինչի՞ն է պետք, չէ որ դուք ոչնչի չեք հավատում:

- Ես շատ դժբախտ եմ: Ինձ ոչինչ չի բավարարում: Ես այսօր մտածեցի, որ եթե գտնեմ զոնե ինչ-որ ապացույց....

- Ասենք թե գտաք այդ ապացույցները, հետո ինչ:

- Գուցե ես կդառնամ քրիստոնյա, որովհետև սկեպտիցիզմն ինձ բոլորովին դժբախտացրել է:

- Ես ոչ մի զարմանալի բան չեմ տեսնում: Ես չեմ պատրաստվում ժամանակ կորցնել ապացուցելու, որ Հիսուս Քրիստոսն իսկապես գոյությո-

Քննարկ, 2021թ., №9 (130)

յուն ունի:

- Բայց ինչո՞ւ:

- Որովհետև ես ձեզ համոզել չեմ կարող: Սկեպտիկը միշտ էլ սկեպտիկ կմնա:

- Խնդրում եմ, փորձեք:

- Շատ լավ, ես կփորձեմ միայն այն դեպքում, եթե դուք ձեր հերթին ինձ ապացուցեք մի այլ բան:

- Եվ ինչ եք ուզում, որ ես ապացուցեմ:

- Որ դուք ձեր մոր որդին եք:

- Դա այնքան էլ դժվար չէ:

- Սկսեք, ես ձեզ լսում եմ:

Նա լուռ խորհում էր, թե ինչից սկսի, հետո ժպտալով խոստովանեց.

- Այ քեզ բան, անկեղծ ասած ես չգիտեմ, թե ինչպես ապացուցեմ:

- Հենց նույն այդպիսի վիճակում եմ հայտնվում մասն ես, երբ ինձ խընդրում են ապացուցել, որ Քրիստոսը

գոյություն ունի: Չգիտեմ՝ ինչպես սկսեմ: Այն ամենը, ինչը դուք որպես ապացույց կբերեք, որ դուք ձեր մոր որդին եք, ընդամենը ձեր անձնական վկայությունն է: Վաղ մանկությունից դուք նրան «մամա» եք կոչել, իսկ մաձեզ՝ «որդիս»: Դուք այդ ամենին այնքան եք սովորել, որ այն ընդունում եք առանց քննելու: Շատ տարիներ առաջ ես սովորեցի Նրան անվանել «Իմ Փրկիչ» ու սովորեցի Նրան հնազանդվել: Նա ինձ «որդի» է կոչում և իրերի այդպիսի դասավորությունն ինձ լիովին բավարարում է: Եվ Աստվածաշընչում գրածից բացի ես այլ ապացույց չունեմ:

- Ես ինչպե՞ս կարող եմ Նրան անձամբ ինձ համար գտնել:

- Եթե դուք նրան լուրջ ուզում եք գտնել, ապա շատ հեշտ և արագ կարելի է այդ անել:

Թեկոնե՛վքե՛ք, 2021թ., №9 (130)

- Ես, իսկապես, ուզում եմ գտնել Նրան:

- Ենթադրենք դուք անտառում մոլորվել եք, ինչ պետք է անեք: Դե, իհարկե, դուք սկսում եք «առ՝ի-առ՝ի» կանչել: Հանկարծ մեկը, ում գոյության մասին դուք անգամ գաղափար չունեք, սկսում է ձեր կանչին պատասխանել, և դուք, ձեր կանչը շարունակելով, գնում եք այդ ձայնի ուղղությամբ, մինչև այդ անձը, ով գիտի անտառից դուրս գալու ճանապարհը, կգտնի ձեզ և դուրս կբերի անտառից: Նույնը կարելի է ասել Քրիստոսի մասին. եթե նա գոյություն ունի, ապա կլսի ձեր կանչը և անպայման կպատասխանի: Եթե դուք շարունակեք Նրան կանչել, ապա Նա կգա և ձեզ կհանի խավարից:

- Այդքան հեշտ:
- Դուք Նրան կանչելո՞ւ եք:
- Իհարկե:
- Դուք ե՞րբ կսկսեք կանչել Նրան:
- Հենց այս պահին:

- Ուրեմն ծնկի եկեք և սկսեք Նրան կանչել:

Նա ծունկի եկավ ու սկսեց այսպես աղոթել. «Տե՛ր, ես չգիտեմ Դու գոյություն ունես, թե՛ ոչ, բայց ես մոլորվել եմ, ինձ դուրս բեր անտառից: Եթե Դու գոյություն ունես, ապա ինձ դուրս բեր անտառից»:

Քարոզիչը նույնպես նրա հետ աղոթում էր: Հանկարծ երիտասարդի դեմքը պայծառացավ և երջանկության ժպիտ հայտնվեց նրա դեմքին: Քարոզիչն հասկացավ, որ Աստված այդ հոգու փրկության համար Իր գործն է կատարում:

- Արդյո՞ք Քրիստոսը գոյություն ունի, - հարցրեց քարոզիչը:

- Օ՛, իհարկե, այո՛:
- Եվ ինչպե՞ս դուք դա իմացաք:
- Նա ինձ խավարից դուրս բերեց: Նա փրկեց ինձ... Նա իմ փրկիչն է: Հիմա ես համոզված եմ:

Ն.Ն. "Հասս ծոս" շաբաթաթերթ
N. 1801, 30.11.2002

ՀԱՎԱՏՔԸ ԳՏՆՈՒՄ Է ԺԱՆԱՊԱՐՀՆԵՐ

Անհավատ բանտապանը հաճախ ծաղրում ու անարգում է հավատքի համար դատապարտված բանտարկյալին:

- Քո Քրիստոսն անօգնական է և չի կարող քեզ ազատել բանտից, - ասում էր նա:

- Օ՛ ո՛չ, Աստված այստեղ էլ դրսևորեց Իր իմաստությունը, զորությունն ու իշխանությունը: Ա՛յ, եթե ես ձեզ խնդրեի, դուք թույլ կտայի՞ք մտնել բանտ և բանտարկյալներին Ավետարան քարոզել:

- Իհարկե, ո՛չ, - պատասխանեց բանտապանը:

- Այ, տեսնո՞ւմ եք, թե Աստված ի՞նչ հրաշալի բաներ է անում: Բանտարկյալներին քարոզելու համար, Աստված ինձ բերեց այստեղ, իսկ այդ ընթացքում դուք ինձ ապահովում եք սնունդով և կացարանով, - պատասխանեց հավատացյալը:

ՄԻ ԴԵՊՔ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Մի մարդ գնացել էր կնոջ հետ եկեղեցի և մոռացել էր հեռախոսի ձայնն անջատել: Հակառակի նման աղոթքի ժամանակ նրան զանգեցին: Քահանան նրան կշտամբեց: Մարդիկ աղոթքից հետո նրան ուղղակի կոպտեցին անուշադրության համար, որը խախտել էր լուրջությունը եկեղեցում: Տուն դառնալու ողջ ճանապարհին կինը նրան այնքան հանդիմանեց, որ նրա դեմքին նաշողը կարող էր տեսնել ամոթ, շփոթմունք ու անելանելիություն:

Այդ դեպքից հետո այդ մարդուն այլևս եկեղեցում չտեսան: Այդ երեկո, որպեսզի մոռանա իր հետ կատարվածը, նա գնաց գինետուն: Նա դեռ նյարդայնացած էր ու դրանից ձեռքերը դողում էին: Նա պատահաբար խմիչքը թափեց սեղանին: Մատուցողը ներողություն խնդրեց և անձեռոցիկ տվեց, որ նա սրբի իր ձեռքը: Հավաքարարն անմիջապես սրբեց հատակին թափված խմիչքը, իսկ գինետան կառավարիչը նրան գինետան հաշվին մեկ այլ խմիչք առաջարկեց ու ասաց. «Մի՛ մտածեք, բոլորն էլ սխալներ թույլ են տալիս»:

Դրանից հետո նա ամեն երեկո գինետուն է հաճախում:

Երբեմն մեր վերաբերմունքը մարդկանց նկատմամբ հրում է այդ մարդկանց դեպի դժոխք: Դուք կարող եք փոխել իրադրությունը ձեր դրսևորած վերաբերմունքով, նամանավանդ երբ նրանք սխալ են թույլ տալիս:

Վիկտոր Շետինին

“Слава богу за всё” կաչքից

Տարաա Շնչենկոյի պատմվածքը

Իմ վրա շատ ուժեղ ազդեցություն թողեց Տարաա Շնչենկոյի օրագրում գրառված մի փոքր պատմություն: Պատմությունը հետևյալն էր. «Դեկտեմբեր ամիսն էր, քայլում էի գետափով: Դիմացիցս գալիս էր մի աղքատ: Երբ հասավ ինձ, ասաց. «Մի ակտին կտաս»: Ես ակարեցի վերնազգեստիս կոճակներն արձակել և պատասխանեցի. «Աստված թող տա»: Ծարունակում եմ ճանապարհս և հանկարծ ջրի ճողփյուն եմ լսում: Վազքով ետ եմ դառնում... պարզում է, որ ինձանից ողորմություն խնդրողը իրեն գետն էր նետել ու խեղդվել:

Այդ օրվանից, - իր պատմվածքն ավարտում է Շնչենկոն, - ես գումար եմ տալիս բոլոր մուրացիկներին: Մտածում եմ, գուցե նա որոշել է իմ վրա չափել մարդկային դաժանության սահմանը»:

Սերգեյ Դովլաթով

Երկրեմբեթ, 2021թ., ՇՆՉ (130)

ՈՐՏԵՂ ԵՍ ԴՈՒ

«Եվ Տէր Աստուած Ադամը կանչեց, ու ըսաւ անոր, Ուր ես» (Ծննդ. 3:9):

Այս հարցը շատ մտորումների պատճառ է դառնում: Ընթերցող, դու քո հոգևոր վիճակում որտեղ ես գտնվում: Դու Աստծո հետ հաղորդակցման խաղաղ, արևոտ դաշտում ես՝ հենված հավատքի, հույսի ու սիրո վրա, թե՞ քո կյանքի բազմաթիվ սխալների ու բացթողումների պատճառով քեզ դատապարտող խղճի դաշտում ես, որը քեզ ստիպում է հեռանալ Աստծուց:

ՈՐՏԵՂ ԵՍ ԴՈՒ

Դու պիղծերի ու անմաքուրների հավաքույթում ես, թե արդարություն սիրողների մեջ, Քրիստոսի թշնամիների, թե Աստծո զավակների (Սաղմ. 1):

ՈՐՏԵՂ ԵՍ ԴՈՒ

Արդոք գնո՞ւմ ես մարմնի հաճույքների բավարարման կործանում տանող լայն ճանապարհով, թե հավիտենական կյանք տանող նեղ ճանապարհով (Մատթ. 7:13):

ՈՐՏԵՂ ԵՍ ԴՈՒ

Դու գտվում ես կյանքի շուկայի, ոչ մեկին օգուտ չբերող աճուրդում, թե ջանասիրաբար աշխատում ես Տիրոջ այգում (Մատթ. 20:6):

ՈՐՏԵՂ ԵՍ ԴՈՒ

Եթե դու հավատացել ես, որտեղ է քո հոգին, իմաստուն, թե հիմար կույսերի մեջ, արթուն, թե՞ թմրած Աստծո զավակների մեջ (Մատթ. 25:1-13):

ՈՐՏԵՂ ԵՍ ԴՈՒ

Սիրելի՛ ընթերցող, ստուգի՛ր քեզ, որովհետև այս հարցը դրդում է ինքնաքննության: Աստծուց տրված խիղճը քեզ հնարավորություն է տալիս տեսնելու թե հոգևորապես որտե՞ղ ես գտնվում այդ պահին և ինքդ քեզ, առանց կեղծավորության, պատասխանել այդ հարցին:

Բայց ավելի լավ կլինի, որ դու աղոթքով դիմես արտերը քննողին, ինչպես Դավիթն ասաց. «Եվ նայէ, թէ արդեօք չար ճամբու մէջ եմ. Եվ զիս դէպ ի յաւիտենական ճամբան առաջնորդէ» (Սաղմ. 132:24), այդ ժամանակ քո առաջ կբացվեն այնպիսի դռներ, որոնք առաջ դու չէիր տեսնում: Իսկ եթե այդ աղոթքներն ուղեկցես Սուրբ Գրքի ուսումնասիրությամբ, դու քեզ կգտնես Աստծո խոսքի հայելու առաջ: Այդ ժամանակ դու կսարսափես և ավելի ուժգին կաղաղակես Նրան, Ով ոչ միայն փորձում է, այլ նաև ուղղում, շտկում, նորոգում և փոխակերպում է մեր հոգիները: Այդ ժամանակ քեզ առաջարկված հարցը քեզ օրհնություն կբերի: ՈՐՏԵՂ ԵՍ ԴՈՒ...

"Наша дшу" շաբաթաթերթ խմբագրական, N.1798, 09.11.2002.

ՍԻՐԵԼԻ՝ ԸՆԹԵՐՑՈՂՆԵՐ

Աստված սիրում է ձեզ և ուզում է, որ դուք հավատաք Իրեն ու փրկուքյուն ունենաք: Այդ մասին Հովհաննոս 3:16-ում կարդում ենք. «Որովհետև Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միակերպ Որդուն փռեց, որ ով Նրան հավատա՝ չկորչի այլ հավիտենական կյանք ունենա»: Եթե դուք ուզում եք ավելին լսել ու իմանալ Աստծո և Նրա Խոսքի մասին, կարող եք դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով:

Երևան

Ավան	093 81-31-53	Մայիսայան Օմիկ
Զեյթուն	055 66-82-06, 099 66-82-06	Արդինյան Լևոն
Էրեբունի	093 53-43-68	Բարսեղյան Մնացական
Կենտրոն	094 84-35-04	Պետրոսյան Հայկ
Կոմիտաս	093 26-20-72	Ալավերդյան Սարգիս
ՀԱԹ (Բանգլադեշ)	055 72-28-12	Հովհաննիսյան Գևորգ
Նորքի զանգված	099 87-38-88, 077 87-38-80	Ղազարյան Ահարոն
Նորքի զանգված	091 16-49-45	Անտոնյան Արթուր
Շենգավիթ, Չարբախ	077 55-57-55	Ամիրջանյան Արմեն
Աջափնյակ	093 83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Քանաքեռ	093 53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
3-րդ մաս	093 83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ

Շրջաններ

Արմավյան	094 91-43-24	Քելչիշյան Ջանիկ
Արավերդի	094 30-80-40	Դավիթյան Վալերի
Աշտարակ	098 01-72-60	Սկրտյան Անդրանիկ
Ապարան	093 77-06-70, 071 77-06-70	Վասալարյան Միշա
Արարատ	094 20-60-36	Ներսիսյան Նորիկ
Արթիկ	077 70-28-38	Փիլոյան Պողոս
Արմավիր	077 84-45-05	Ալվազյան Վազգեն
Արտաշատ	093 72-48-88	Համբարձումյան Վաչագան
Արտաշատ (գյուղերը)	094 68-67-68	Բարթյան Արմենակ
Արտաշատ (Ազատավան)	098 46-12-61	Թովստյան Ստյոպա
Գավառ	093 68-84-92	Մանուկյան Վարդան
Դիլիջան	093 18-77-33	Սահակյան Մասուն
Եղեգնաձոր	077 40-26-24	Մարտիրոսյան Արզուման
Ջանգեզուր	094 00-94-08	Մարդյան Միլեր
Էջմիածին	093 17-75-30	Էդիկ Սուկաս
Հրազդան	094 22-33-15	Օսինյան Աշոտ
Հարաբաղ	094 00-94-08	Մարդյան Միլեր
Դամբարակ (Կարմիր)	093 73-31-73	Հարությունյան Սուրեն
Մասիս	091 71-62-64, 093 71-62-64	Հարությունյան Մելսիկ
Մարտունի	093 86-30-13	Արշակյան Մելիք
Նոյեմբերյան	094 92-01-90	Նավասարդյան Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099 30-79-69	Կարմանյան Գրիշա
Չարենցավան	093 28-64-13	Հայրապետյան Գևորգ
Սպիտակ	094 92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Սևան	093 48-76-43	Նադարյան Արթուր
Վանաձոր	094 92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Վանաձոր	093 08-71-29	Ղազարյան Ավետիք
Վարդենիս	094 91-44-80	Նշանյան Տոնիկ
Վեդի	094 03-26-16	Աղաբեկյան Գառնիկ (Ռուբիկ)
Տաշիր	093 09-84-33	Մուքիսյան Նորիկ
Տավուշ	093 43-72-33	Օհանյան Արթուր

www.barilur.org
info@barilur.org